

Довкола мене — цвинтар душ

Василь Стус

Довкола мене — цвинтар душ
на білім цвинтарі народу.
Пливу в сльозах. Шукаю броду.
Над вишнями літає хрущ.
Весна. І сонце. І зело.
Стоять сади, немов кульбаби.
Спізнілі зорі, наче краби,
вп'ялися в небо. Творять тло.
Свіча горить. Горить свіча,
а спробуй — віднайди людину,
обжив, самотній, домовину.
Блукають тіні з-за плеча.
Безмовні тіні. На лиці
лиш очі і уста безгубі
шепочуть: ми підданці згуби
і мерзнуть сльози на щоці.
Ми розминулися з життям.
Не тим, напевно, брались шляхом,
заприянилися із жахом
під буряних віків виттям.